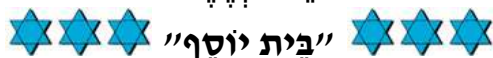

בית קִנְסֵת

*** 2108 Ocean Parkway Brooklyn YN.11223 ***

נְשִׂיא : אֶלְיָהוּ לְוִי
מֵאֵת : הָרַב אֶהֱרֹן פְּרָחִי
פְּרֻשֵׁת שְׁמוֹת
מְקָאם : ראשׁוּט הַפְּטָרָה : דְּבָרֵי יִרְמְיָהוּ

כ"א טבת תש"פ עֶלּוֹן מְסַפֵּר 1014 18 בִּינּוּאָר 2020

הַדְּלָקָת גְּרוֹת 4: 37 * שְׁקִיעָה 4: 55 * מְנַחָה לַיִל שֶׁבֶת 4: 45, ואח"כ שִׁיר הַשִּׁירִים

שְׁחָרִית שֶׁבֶת 8: 15 * מְנַחָה שֶׁבֶת 4: 20 * מוֹצְאֵי שֶׁבֶת 5: 38, וע"פ רַבֵּנוּ תָם 6: 08

זְמַן טְלִית 6: 19 * שְׁעָה זְמַנִּית 58: 00 * עֲלוֹת הַשַּׁחַר 6: 07 * גַּץ הַחֲמָה 7: 17

מְנַחָה חוֹל 4: 50 * עֶרְבִית מְנִינְ מְקָדָם 4: 20 * צְאֵת הַכּוֹכָבִים 5: 33

סוּף זְמַן קְרִיאַת שְׁמַע 9: 01 * סוּף זְמַן עֲמִידָה 9: 59 * חֲצוֹת הַיּוֹם וְהַלְיָהּ 12.06

צוּם הַשׁוֹבְבִים לַיּוֹם חֲמִישִׁי (16 בִּינוּאָר) מֵתַחִיל 6: 08 בַּבּוֹקֵר וְנִגְמַר בַּשַּׁעַה 05: 20 בַּעֲרַב. וְהַצּוּם לַיּוֹם הַשְּׁנִי

(20 בִּינוּאָר) מֵתַחִיל 6: 05 בַּבּוֹקֵר וְנִגְמַר 5: 22 בַּעֲרַב.

הַאֲדוֹן הַנְּדִיב וְאִישׁ הַחֶסֶד יוֹסֵף מְרַדְכֵי אֱלֹהִים הַכֹּהֵן וְאִשְׁתּוֹ הַגְּבֵרַת לִילִיאַן וּבְנֵיהֶם וְהוֹרִיחֶם לְבִרְכָה וְלַהֲצַלְחָה

וְהִ' יִבְרַךְ אוֹתָם בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת וְלַעֲיִן הַסַּבָּא שְׁלוֹ הַמְּנוּחַ יוֹסֵף אֱלֹהִים הַכֹּהֵן בֶּן פְּרוּחָה עִי"ה אֲמֵן.

נָא לֹא לַעֲזוֹן בְּעֶלּוֹן זֶה בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה וְקִרְיַת הַתּוֹרָה

מְכַרְוָהוּ לַעֲבֹד לַמְצָרִים. וּבְכֵךְ הָיוּ בְּטוּחִים שְׂוִתֵר לֹא יוּכַל לְשַׁלוֹט עֲלֵיהֶם, וְהִנֵּה דוּוֹקָא בְּגַלְלֵי זֶה נִתְקִיִּים חֲלוּמוֹ שֶׁל יוֹסֵף. וְאִילוֹ הָיָה נִשְׂאָר בְּמִקּוּמוֹ, בְּדֶרֶךְ הַטֶּבַע לֹא הָיָה מְקוּם לְכֵךְ שֶׁהוּא יִהְיֶה לְמֶלֶךְ עֲלֵיהֶם. כֵּךְ פִּרְעָה אָמַר „פֶּן יִרְבֶּה“, נִגַּד רַצוֹן הִ' שֶׁאָמַר: כֵּן יִרְבֶּה וְחֲשַׁב מַחֲשָׁבוֹת עֲלֵיהֶם וְלֹא עֲלֵתָה בִידּוֹ, כְּמוֹ שֶׁלֹּא עֲלֵתָה בִידֵי אַחֵי יוֹסֵף, וּבְכָל מָה שֶׁהָיָה וְאִפִּילוֹ הַכִּי „קָם עַל יִשְׂרָאֵל“ אוֹתָהּ קִימָה הִיִּיתָה עַל הַמְצָרִים וְעַל קוֹדֵקוֹדֵם חֲמַתּוֹ יִרְדָּה וְגַם בְּלִידַת מִשֶּׁה גּוֹפָה, כְּשֶׁפִּרְעָה צִוּוּה לְהַרְגוֹ אֶת כָּל הַנּוֹלָדִים בְּיוֹם זֶה, לֹא רָק שֶׁהִדְבַּר לֹא הִצְלִיחַ אֲלֵא שְׁבֹזָה פִּרְעָה גִרַם שֶׁנִּעְשָׂה מִשֶּׁה מְנַהִיגִם שֶׁל יִשְׂרָאֵל. לְמָה? כְּשֶׁאָמְרוּ לוֹ חֲרַטוּמִּיּוֹ שֶׁהַיּוֹם נוֹלַד מוֹשִׁיעֵם שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְהוּא עֲתִיד לְלַקּוֹת בְּמִים, וְאִין אֲנוּ יוֹדְעִים אִם מִיִּשְׂרָאֵל הוּא אוֹ מִן הַמְצָרִים, אִזְ גִּזְרַת עַל הַכָּל אִפִּילוֹ הַמְצָרִים שֶׁנוֹלְדוּ בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם הַשְּׁלִיכּוּ אוֹתָם לַמִּים כְּדֵי שִׁימּוֹתוֹ, וְלֹא יַחִיָּה מְנַהִיגִם שֶׁל יִשְׂרָאֵל, אֲבָל מַעֲשֵׂה זֶה הוּא שְׁגֵרָם שֶׁבֶת פִּרְעָה הִיא שֶׁתְּצִיל אוֹתוֹ, וְיַחִיָּה בְּאַרְמוֹן הַמֶּלֶךְ, וּפִרְעָה גִידֵל אוֹתוֹ עַל בְּרַכּוֹ, וְשֵׁם לְמַד כִּיִּצַּד לְהַנְהִיג מִמְלַכָּה, וְאִילוֹ נִשְׂאָר מִשֶּׁה אֲצֵל מִשְׁפַּחְתּוֹ, בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא הָיוּ מְקַבְּלִים אוֹתוֹ לְמַנְהִיג, וְהַכָּל בִּידֵי שָׁמַיִם וְהִ' יִשְׁמְרֵנוּ אֲמֵן.

„וַיִּקַּם מֶלֶךְ חָדָשׁ עַל מְצָרִים אֲשֶׁר לֹא יָדַע אֶת יוֹסֵף“ אֹמֵר הִ', כְּלִי יָקָר: לְשׁוֹן קִימָה לֹא מְצִינּוּ בְּמֶלֶךְ, וְהָיָה צָרִיךְ לֹמַר „וַיִּמְלֹךְ“ מֶלֶךְ חָדָשׁ עַל מְצָרִים, מִהוּ „וַיִּקַּם“? נִרְאֶה לְפִי שֶׁלְשׁוֹן „קִימָה“ שִׁיךְ בְּמִי שֶׁקָם עַל רַעְהוֹ לְהַרְעוֹ לוֹ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר: וַיִּקַּם קִין אֶל הָבֶל אָחִיו וַיַּהַרְגֵהוּ, וְכַתִּיב: כִּי כֹאשֶׁר יִקּוּם אִישׁ עַל רַעְהוֹ וְרַצְחוֹ נֶפֶשׁ, כֵּךְ מֶלֶךְ עָרִיץ זֶה, עַל יְדֵי הַתְּחַבּוּלוֹת אֲשֶׁר חֲשַׁב לַעֲשׂוֹת לְיִשְׂרָאֵל נִגַּד רַצוֹן הִ' יִתְבַּרֵךְ, אֵף עַל פִּי שֶׁרָאָה כִּי הִ' עֲמָהֶם בְּמָה שֶׁהָיוּ פְרִים וְרַבִּים שֶׁלֹּא כְּדֶרֶךְ הָעוֹלָם, מְכָל מְקוּם רָצָה לְהַתְּחַכֵּם עַל הִ' יִתְבַּרֵךְ, וְעַל יְדֵי זֶה גִרַם שֶׁהִשִּׁיב הִ' עֲמַלְם בְּרֵאשִׁים עַל יְדֵי הַמְּכּוֹת עֲבָרָה וְזַעַם אֲשֶׁר שִׁלַּח הִ' בָּהֶם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר: הַטֶּרֶם תִּדְעַ כִּי אֲבָדָה מְצָרִים, וּמִתּוֹךְ זֶה דוּמָה כֹּאִילוֹ הוּא קָם עַל הַמְצָרִים, לְהַבִּיא עַל הַמְצָרִים כָּל הַמְּכּוֹת הַהֵמָּה, וְזֶהוּ שֶׁכְּתִב: וַיִּקַּם מֶלֶךְ חָדָשׁ עַל מְצָרִים. וּמִמְשִׁיךְ הַפְּסוּק וְאֹמֵר: אֲשֶׁר לֹא יָדַע אֶת יוֹסֵף, כְּלוֹמַר: כִּי לֹא יָדַע מִה שֶׁקָרָה לְיוֹסֵף, כִּי אָחִיו הָיוּ מִשְׁתַּדְּלִים בְּכָל עוֹז לְהַאֲבִידוֹ וּלְבַטֵּל חֲלוּמוֹתָיו וְכָל נְכִלְיָהֶם אֲשֶׁר נִכְלוּ לֹא הוֹעִילוֹ לָהֶם, כִּי רַצוֹן הִ' יִתְבַּרֵךְ הִיָּה עִם יוֹסֵף לְגַדְלוֹ, וְדַבֵּר הִ' יִקּוּם לְעוֹלָם. הָאֲחִים רָצוּ לְמַנוּעַ מִיּוֹסֵף אֶת הַאֲפִשְׁרוּיּוֹת שִׁימְלוֹךְ עֲלֵיהֶם, וְלִכֵּן

פרפראות על הפרשה:

1 - ,,ותרא את התיבה... ותשלח את אמתה ותקחה" ותשלח ידה ונשתרבה אמות הרבה על פי נס. מעשה בפעיל – צבור, שישב באסיפה בראשותו של מרן רבי מאיר שפירא מלובלין מייסד דף היומי העולמי, וייסד הרעיון הזה בשנת 1923 והתחילו האנשים ללמוד בדף היומי בשנת 1924, וזכה וסיים הסיום הראשון בשנת 1931 ונפטר בשנת 1933. ובאסיפת זאת דנו בעניין גדול שהיה בו משום הצלת נפשות רבות, אמרו מהם: דבר זה שאנו עוסקים בו, קשה, וכבד מאתנו לבצע והוא למעלה מכוחות אדם. נענה רבי מאיר שפירא ואמר: בת פרעה ידה קצרה ולא היתה מגיעה לתיבת משה להציל אלא כיוון שהושיטה את ידה להציל את משה, נעשה נס ונתארכה ידה. ועל כל אחד ישתדל לעזור לאחרים, ואפילו המטרה היא ממנו והלאה, עליו להושיט ידו בכל זאת, להיות בוטח בה', וה' יעזור ובסופו של דבר ישיג את מטרתו.

2 - ,,וירא משה בסבלותם של אחיו" מלמדנו שאדם צריך לחפש אחר צרות חבריו וסבלותם ולא לחפש את עוונותיהם, ועליו לעזור להם ככל שיכול. (עונג שבת).

היסטוריה בקצרה:

ימי החורבן 68 למנינם

במבצר מצדה בנה לו הורודוס המלך בית מלכים מפואר, ושם בארבע קרנותיו של הארמון הזה מגדלים גבוהים ששים אמה (שלושים מטר) ובנה בתוכו חדרים ואולמות ומרחצאות, וחפר בתוך הסלעים שהיו פְּרָכוֹת למקווה המים, להשקות את יושבי המקום, וגם הכין מקווה טהרה כשר לטהרת הנצורים שם, אוצרות של מאכל צבר שם, חטה ויין ושמן לרוב וכל מיני קיטניות, ותמרים לרוב, והיה צובר שם למשמרת לשמונים שנה, ונשארו טובים ורעננים כאשר בתחילה, כי עמדה להם צלילות האוויר היבש מאוד, אשר ברום המצודה – וכאשר ברח אלעזר בן יאיר ואנשיו למגדל מצדה מפני הרומאים,

מצא שם הרבה כלי נשק, מספיקים לעשרת אלפים אנשי חיל, וגם ברזל ונחושת ועופרת לרוב, וילמדו ידם למלחמה, לקראת הרומאים, ואנשי מצדה כשרים היו, מדקדקים בתורה ובמצוות, אף מגילות ספרים מספרי הקודש היו עמהם. וישתו ממטר השמים, ואכלו את פרי הארץ, ושמו ה' ביטחונם – ויישבעו לבלתי עבוד את הרומאים וגם לא אדונים בלעדס, זולתי ה' אלוקינו לבדו. ויקבוץ סילוה הנציב של רומא את הצבא שלו כחמשה עשר אלף איש, ויכבוש את כל סביבות מצדה, וישם משמרות על הדרכים לבלתי צאת ולבוא אליה. והיה זה בשנת 70 למנינם כלומר אחרי חורבן בית המקדש כשנתיים שנים.

הדרך לרפואה ולבריאות:

הדיאטות שצריך האדם להתחייב בהם, שלא לגרום לעליית רמת לחץ הדם בגופו, הם שונים בין אדם בריא לבין אדם חולה. למשל: חולה סוכרת, חייב להגביל את עצמו בסוג המאכלים הגורמים לעלייה ברמת הסוכר, וחולי לחץ דם חייבים להגביל את עצמם בעיקר במלח, שהוא הגורם הראשי לעלייה בלחץ הדם, כי המלח נמצא גם במוצרים שטעמם מתוק, סוכר נמצא גם במוצרים שטעמם מלוח, לכן כדאי תמיד לקרוא את תווית תכולת המזון. אם למרות זאת לא מצליחים לאזן את לחץ הדם לערכים נמוכים יותר, הדבר מחייב פנייה לרופא לכתוב מירשם לטיפול תרופתי. חולי סוכרת נוטים לפתח יתר לחץ דם. וידוע שמחלת הסוכרת ויתר לחץ דם, אלו מחלות שבדרך כלל הולכות ביחד. וכאשר נלווית אליהן גם עליה ברמת השומנים בדם, הן שילוב מסוכן. השומנים המצטברים על דפנות העורקים גורמים לכך שהלב צריך לעבוד קשה, וזאת כדי להעלות את לחץ הדם בתמידות על מנת שתגיע אספקה טובה של דם לכל אברי הגוף ובפרט למקומות החיוניים. ודבר זה שלאורך זמן מחליש את שריר הלב. וצמצום באספקת הדם אליהם עלול חלילה לגרום להתקף לב, לאירוע מוחי,

למחלות כליות לסתימות בכלי הדם שברגלים ולמחלות עיניים.

דברי מוסר: „דרך ארץ קדמה לתורה“

חביבה היא מידת „דרך ארץ“ לפני ה', לפי שאין ישובו עולם כולו אלא בדרך ארץ, וכל מי שאין בו דרך ארץ, אינו נחשב לכלום אלא כחיות המדבר, וכל מי שיש בו דרך ארץ הרי ה' והבריות מתפארות בו. ואף התורה מתפארת בו, התורה שעוסק בה מתקשטת לפני ה' בדרך ארץ שיש לאדם. כל מי שאין בו דרך ארץ, לא ידור עם בני אדם, כי מעשיו אינם מקובלים, ודבריו אינם נשמעים, ובני אדם מתרחקים ממנו. ומה היא „דרך ארץ“? ההתנהגות ביראת שמים לפני ה', והתנהגות עם הבריות, בענווה, רוח נמוכה, ולשון רכה. ובמעשה הטוב שבו, יהיה מצוין במעשיו ובדבריו, באכילה ובשתייה בעטיפתו ומלבושיו, במשא ומתן, בהליכתו ובישיבתו. והדרך ארץ המעולה לפני ה', היא שידע ויכיר את בוראו שברא אותו ויצר אותו מאפס, וגמלהו כל טוב וכל יופי גומל לו, לכן צריך לדבוק בתורה ולקיים המצוות בשמחה, ועל זה אמרו חז"ל: „דרך ארץ קדמה לתורה“ כלומר: לכל ספר וספר בעולם יש הקדמה, ודרך ארץ היא ההקדמה לספר התורה. וגם מדרך ארץ לכבד אביו ואמו שטרחו ועמלו לגדל אותו, וכן צריך לגמול חסד לעניים ולעשירים, לחיים ולמתים, זהו קיומו של העולם. ויהא זהיר להתפלל כל תפילות בזמן, וק"ש בזמנה אז יקבל ה' את תפילתו ברצון אמן.

הראשון לציון:

רבי יום – טוב אלג'אזי 1727-1802

רבי יום טוב אלג'אזי נאלץ לצאת מן הארץ, ולנדוד לארצות הגולה. והסיבה לזה היא לפי המעשה שהיה לפני מאה שנה כלומר בשנת 1750 למנינם, אירופה נסערה מן הידיעה המרעושה. רבי יהודה החסיד מן העיר שדלין גמר אומר בלבו לעזוב את ארצו ואת עירו ולעלות לארץ הקודש הידיעה הכתה גלים בכל אירופה. המרחק לארץ ישראל הוא אלפי מילין,

והדרך קשה והרת סכנות וכבר שנים ארוכות לא נמצא אדם אשר חרף נפשו לעלות לארץ כדי להיקבר בעפר הקודש שלה. ידוע ונערץ היה רבי יהודה החסיד, פסיקותיו בהלכה הגיעו עד למרחוק, מכל קצוות אירופה נהרו תלמידים כדי ליהנות מזיו תורתו. השמועה על מסעו לארץ ישראל הלהיבה את אנשי תורתו. ורבים החליטו להצטרף אליו. כל המצטרפים היו בני תורה ואנשי מעשה, ראשי ישיבות ושרי הוראה. כלם נטלו את בני משפחתם עמם, ויצאו אל הדרך. בהונגריה הצטרפו עוד כמה מאות אנשים לשיירה העושה את דרכה לארץ, וביחד כאלף וחמש מאות איש צעדו בחרוף נפש לארץ האבות. המסע הגדול הותיר את רישומו בכל רחבי אירופה. בכל תחנה מתחנותיהם יצאו אנשי העיר לקראתם, רבים התעוררו לתשובה בראותם כמות כה רבה של אנשים המוסרים נפשם על קיום המצוות.

סיפור:

נכנס מלאך אל אולם בית הדין, והתחיל לחפש את הניירות ואת החבילות של קריאת התורה לרבי אברהם ולא מצא, התחיל זועק: איך זה שכאן, בעולם האמת, העזו לזלזל ולבטל את לימוד תורתו של הגאון הגדול רבי אברהם? וכי אין יודעים כאן בבית דין של מעלה, שהתקופה והדורות הללו אינם כמו בדורות הקודמים? בדורות הראשונים היו הגופים חזקים והנשמות גבוהות ומתקונות, כוחו של היצר הרע לא היה עז כל כך ואין פלא איפוא שהיה לימודם באיכות רבה וכל כולו לשם ה'. הם לא עברו והתנסו בהמוני ניסיונות כמו בדור זה. צרות ורעות מאת אומות העולם לא היו מנת חלקם כהיום, גופם היה בדרך כלל חזק ובריא, פרנסתם הייתה מצויה להם בשפע, ובתנאים אלו של רוחניות וגשמיות אין פלא שתורתם הייתה סולת נקיה בלי שמץ פסול. אבל היום, בזמנים אלו, היצר הרע מתגבר, הגופים והנפשות חלשים וחיילי היצר מנצלים זאת ומקררים את היהודים מעבודת ה'. כל דבר רוחני בא בקושיים, הלא בעקבתא דמשיחא

מהמאכל, מותר לטלטלו, כגון קליפות אגוז שנשאר בתוכו קצת מן האגוז מותר לטלטלו בשבת.

התורמים לעלון זה:

האדון **אלי שלוח הכהן** ואשתו הגברת **אסתר** ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"נ הרב המקובל האלוקי חכם **נסים אינדבו הכהן בן נזירה** זצ"ל אמן. *** איש חסד בעילום שם לברכה ולהצלחה עם כל משפחתו ולע"נ המקובל האלוקי חכם **יצחק קדושי בן תפחה** זכותו יגן עלינו אמן. *** האדון **כודר קבריתי** ואחותו הגברת **פולה** ובעלה האדון **משה חלוני** לברכה ולהצלחה עם משפחותיהם ומאחלים לרופא האדון **נתן פרג' קבריתי** ואשתו עם בנם הנולד החדש **יהושע** מזל טוב ומברוק אמן. *** האדון **אלי לוי** ואשתו הגברת **בקי** ובניהם לברכה ולהצלחה ולבריאות עם כל משפחותיהם אמן. *** הגברת **סילי ג'ג'אתי** ובניה לברכה ולהצלחה עם כל משפחותיהם ולע"נ אביהם המנוח **ליאון בן ג'מיליה** ע"ה אמן. *** משפחת **כפיף** לברכה ולהצלחה ולע"נ אדונתם אמם **רחל בת זקיייה** ע"ה אמן. *** משפחת **נקב** לברכה ולהצלחה ולע"נ אביהם המנוח **ג'מיל בן עיישה** ע"ה אמן. *** האדון **צ'רלי קטאן** ואשתו הגברת **מרגלית** ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"נ אביו המנוח **אברהם בן סלמה** ע"ה אמן. *** משפחת **שקאלו** לע"נ אדונתם אמם **טוניה מזל בת רחל** ע"ה אמן. *** האחים המבורכים **אידי - חביב - ויקטור** ואחיותיהם למשפחת **קצב הכהן** לברכה ולהצלחה ולע"נ אדונתם אמם **אמילי בת מזל** ע"ה אמן. *** הגברת **טוניה לוי - שרים** ובעלה האדון **שחוד - שאול** ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"נ אביה החזן המנוח **שלמה שרים בן מזל** ואמה **רחל בת ג'מיליה** וחמותה **אלטון בת צלחה** ע"ה אמן.

הגיעו התרומות לשבוע זה \$2000
וההוצאות \$1300 ותזכו למצוות אמן.

www.bethyosef.com

אנו חיים, וכל הנאמר בדברי חז"ל על תקופה זו מתקיים בדיוק, צריכים איפוא לשמוח כאן בשמים על כל פסוק ומאמר שיהודי מאמץ לבבו ואומר וקורא. על כל פרק תהילים ועל כל תפילה, כל דף גמרא ומשנה.

שתי הלכות מהגאון רבי מרדכי אליהו זצ"ל:

1 - יזהר להתפלל העמידה בלחש, שאפילו לאזניו לא ישמיע, וכל שכן שחברו שבסמוך לו לא ישמע קולו. ולא יסמוך עצמו על שום דבר אפילו סמיכה כל דהיא, וגם השליח ציבור לא ישען על שום דבר, ובוודאי לא על התיבה, ואם הוא חולה קצת, יכול להתפלל העמידה אפילו יושב או שוכב. ואם אי אפשר לו להתפלל בפיו, מכל מקום יהרהר בלבו.

2 - לא יאחז בידו בשעת העמידה רק הסידור אם מתפלל מתוכו. ולא יהיה דבר חוצץ בינו לבין הקיר, ולא מקרי חציצה אלא שדבר שגבוה עשרה טפחים ורחב ארבעה טפחים, אבל דבר קטן לא חשיב הפסק. ואפילו דבר גדול, אם הוא דבר קבוע כגון ארון ותיבה לא חשיב הפסק, ואדם נמי אינו חוצץ. וכן לא יתפלל כנגד מראה אפילו בעיניים סגורות, וגם כנגד ציור בולט לא יתפלל אפילו בעיניים סגורות.

דינים שבת:

1 – אלו דברים נחשבים מוקצה ואסור ליגע בהם בשבת או לטלטלם: אבנים – בעלי חיים – כסף – עפר – עצים – סוגי מאכלים שאינם נאכלים ללא בישול – דברי מאכל שאינם ראויים למאכל בהמה כמו קליפי אגוזים וקליפי ביצים. אם מצא כסף על השולחן או על הכיסא, וצריך למקומו מותר לו לנערו במרפקו כלאחר יד.

2 – קליפות גרעינים שאינם ראויים למאכל בהמה, לא יאסוף אותן בידו, אלא מיד שליכן מידי, ולא יתנם בצלחת ריקה, שהרי אסורה הצלחת בטלטול מדין מבטל כלי מהכינו. אלא יניח תחלה בצלחת דבר המותר לטלטלו כגון מאכל או גרעין שלם, ואחר כך יניח בצלחת הקליפות שאינם ראויים למאכל הבהמה, אז נעשית הצלחת בסיס לדבר היתר ואיסור ביחד. ואחר כך יוליך הצלחת בידו וישפוך מה שבתוכה לאשפה. וכן כל דבר שנשאר עליו קצת